

Snart februar!

Ja, sådan er det jo her sidst i januar, det er snart februar. Men det er alligevel noget særligt i år. Der var intet specielt ved at blive 30, 40 eller 50 år – det var bare forskellige steder i det arbejdsliv, der kunne se ud til at vare evigt. Men når man bliver 60, så ved man, at der højst er 10 år tilbage som aktiv lærer. Det er lidt underligt, for jeg har stadig en masse skæve og nogen gang lidt skøre ideer om undervisning dens form og dens grænser, ideer som må afprøves.

Det er også derfor jeg i sidste [nyhedsbrev](#) inviterede dig til åbent hus på [Øster Åby Friskole](#) lørdag d. 10 februar fra kl. 13 til 16, hvor jeg forventer hjælp fra min pædagogiske ven Hugo, til at befri nogle rumpenisser, der vist sidder fanget et sted.

Vrøvl? Ja – eller et forsøg på at overskride det pæne pædagogiske sprogs politiske rammer og se de skæve vinkler!

Foruden fortællingen, vil der være tid til samtale, en enkelt sang, hygge og lidt mundgodt.

Men – [vær lige sød at tilmeld dig](#), så jeg ved hvor mange og hvem jeg skal skaffe mundgodt til (det er jo ikke alle, der er til fadøl og flæskesvær) og lad endelig invitationen gå videre til dem af mine bekendte, der måske ikke læser mit nyhedsbrev.

Og ...

så er der jo det årlig tilbagevendende her i januar:

The bett Show, eller som det faktisk hedder: *British Educational Training and Technology Show*.

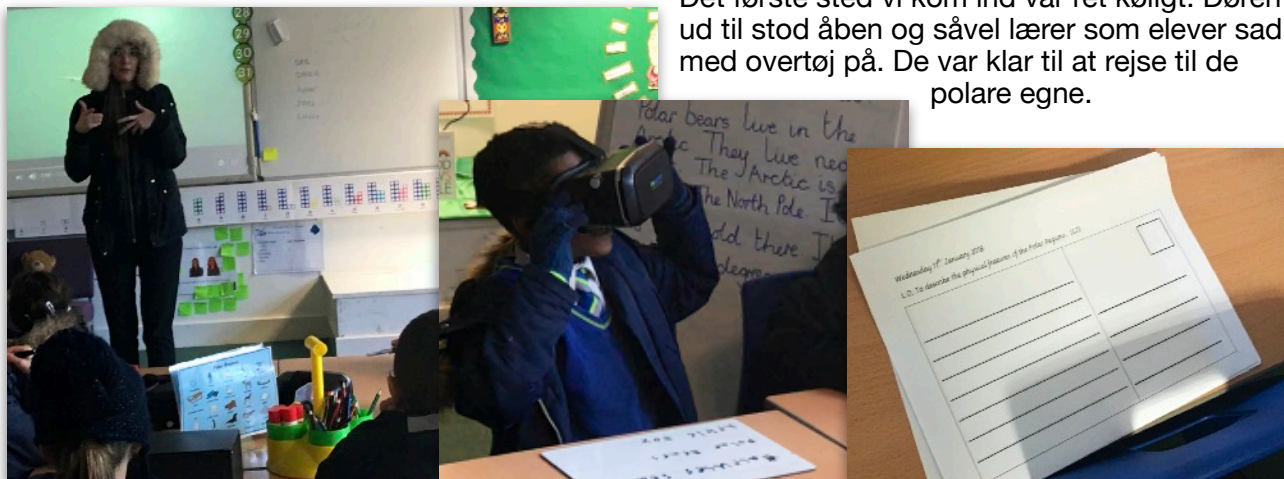
Som sædvanlig var det ikke selve showet, der fængede hos mig. Jeg havde forventet en del Virtual- og Augmented Reality og især nogle der ville sælge teknologier til at producere den slags materiale med. Her blev jeg imidlertid skuffet. Færdige produkter var der nok af, men de er sjældent så spændende som muligheden for selv at kunne producere undervisningsmateriale (læremidler – sorry) til disse platforme, hvis man i en given situation pludselig kan se fordele ved netop denne type medie. Det endte altså, lige som sidste år, med at jeg satte mig hos Adobe og så præsentationer af deres dyre professionelle programmer i deres gratis mobil- og tabletudgave. Ganske inspirerende.

Men ugen i London er ikke helliget en udstilling, jeg er der af hensyn til CFU's netværksaften, studieturen og som noget nyt i CFU-regi: bettPlus.

Alt dette var som det plejer – fremragende og inspirerende.

Det er dejligt at kunne sige, at den studietur man har planlagt var fremragende og inspirerende. Sandheden er imidlertid, at jeg kun har skaffet kontakten og ført gruppen til Islington. Det er [St Joseph's Catholic Primary School and Nursery](#), og især [Dan Ferry](#) og [Katy Potts](#), der skal roses.

Hvad så vi så? Børn, der blev undervist og som benyttede teknologi som noget helt naturligt. Lad mig komme med tre eksempler.

Det første sted vi kom ind var ret køligt. Døren ud til stod åben og såvel lærer som elever sad med overtøj på. De var klar til at rejse til de polare egne.

På bordet stod en tavle med billeder af de dyr og genstande man kan tænkes at møde i de polare egne og så stod ordet der, så man kunne skrive det i sine noter. Hver gruppe havde et VR-headset med et polart panorama. På med headsettet, iagttag, fortæl og skriv. Bemærk de små whiteboard der skrives på. Senere skulle eleverne så skrive en sammenhængende historie på et postkort, der skulle sendes hjem. Der var oplevelse, skrivetræning og et færdigt produkt. VR brugt simpelt og meget inspirerende. Sådan et headset måtte jeg have fat på – og heldigvis kostede de kun 80 kr. i lufthavnen.

I børnehaven så vi så rigtig programmering. De 3-4 år gamle børn var ved at lære at programmere en larve. Det var nu kun de indledende øvelser, med samtale om begreber som fremad, højre og venstre. Men Ficher-Price's [Code-a-pillar](#), er bestemt værd at se nærmere på og noget lettere at forstå end den ellers populære Bee-Bot, hvor man skal være noget ældre for kunne huske de programelementer man lægger ind i bien.

Og så var vi en tur i Grækenland! Hver gruppe havde sit område at arbejde med, geografisk, kulturelt eller historisk, men alle skulle lave et indslag til en nyhedsudsendelse. Dette foregik mens der blev arbejdet i grupperne. Der blev bare sagt "Optagelse – stille!" og så optog man. Teknologien? Grønt karton, en iPad på stativ og to eksterne mikrofoner. Endnu en iPad, der fungerede som [telepromter](#), blev holdt op i nærheden af kameraet, så eleven kunne læse sin tekst derfra. [Programmet](#), der, som det kan ses, ikke er særlig følsomt over for skygger på den grønne baggrund koster 25 kr.

Kunne man ikke bruge frontkameraet og så samtidig bruge iPadens skærm som telepromter? Jo, det findes der også programmer, der kan ...

Kunne disse erfaringer overføres til danske skoler eller til læreruddannelsen på UCL?

Selvfølgelig! Jeg skal imidlertid ikke fortælle lærere, hvordan de skal arbejde. De har haft didaktik, og kan forhåbentlig selv finde ud af, både at lade sig inspirere, tænke inspirationen ind i en dansk skolekontekst og holde en kritisk distancen til teknologien.

Men hvad med det jeg selv går og gør?

Jeg har lige haft et hold til at overtage al undervisning på Øster Åby Friskole,

DEN GRÆSKE VEJRUDSIGT.
KLAR TIL OPTAGELSE.

som jeg har gode relationer til. Den dag stod det på programmering hele dagen og for alle klasser – det meste af tiden uden computer.

Min egen undervisning er, hvis det drejer sig om oplæg, meget billedtung, hvilket naturligvis er teknologikrævende – for mig. Men mine studerende, bliver de udfordret som de engelske skolebørn? Nej, nok ikke så meget, og dog. Der er de særlige opgaver, som jeg fra i år er begyndt at lave. Et eksempel kunne være øvelsen [Dialogen og lyset](#), hvor produktkravet er, at det ikke er skriftlig. Du kan jo se filmen og overveje hvordan du selv ville løse opgaven.

Kunne sådanne arbejdsmetoder udbygges? Ja, jeg kan da sagtens forestille mig at en skole, eller undervisningsinstitution som UCL havde ugentlige nyhedsudsendelser produceret af studerende. Jeg kunne da sagtens forestille mig at deltage i frivillige workshops med studerende, der havde lyst til at arbejde med teknologi.

Jeg kunne da sagtens forestille mig ...

Ellers andet fra London? Ja, læreren i mig tog overhånd, hvorfor jeg daglig udsendte en lille quiz, med gode præmier. Hvor tosset kan man være? Gør det noget, hvis det kan sprede lidt glæde. Sidste frist for at svare er for længst overskredet, men [kan du løse opgaverne?](#)

Sidste års [bett-nyhedsbrev](#) med mange link vedrørende *computing*.

Jeg håber selvfølgelig at se dig den 10.